

Nostradamus (14 grudnia 1503 w Saint-Rémy, Prowansja - 2 lipca 1566 w Salon, Prowansja)

*Ten wszechstronny uczyony z Saint-Rémy,
medyk odważny w czas epidemii,
odległą przyszłość,
wyprzedzał myślą,
prorok, astrolog, magik, alchemik...*

(ebs)

Nostradamus (Michel de Nostredame) - francuski lekarz, astrolog, matematyk i autor proroctw, okultysta, doradca królowej Francji Katarzyny Medycejskiej. Miał m.in. przepowiedzieć okoliczności śmierci jej męża Henryka II Walezjusza. Zdecydowana większość uczonych twierdzi, że powiązania pomiędzy tetrastychami napisanymi przez Nostradamusa a historycznymi wydarzeniami po ich napisaniu są wynikiem nadinterpretacji i złego tłumaczenia a nie nadprzyrodzonych zdolności.

Michel de Nostredame, znany jako Nostradamus, był z pochodzenia Żydem. Urodził się 14 grudnia 1503 [1] w Saint-Rémy-de-Provence jako jedno z dziewięciorga dzieci Reynière de St-Rémy i handlarza zbożem oraz notariusza Jaumego de Nostradame. Dziadek Nostradamusa, Guy Gassonet, przeszedł na katolicyzm ok. 1455, przybierając imię Pierre (Piotr) i nazwisko "Nostradame".

Michel od początku wyróżniał się, głównie inteligencją - jako młody chłopak opanował kilka języków obcych oraz matematykę wyższą. Popierał teorię Kopernika.

Za namową rodziców studiował medycynę na uczelni w Montpellier, a po trzech latach został licencjatem w tej dziedzinie. Pierwsze szlify zdobywał w trudnych warunkach, lecząc z dżumy mieszkańców południowej Francji. Odniósł tam spore sukcesy, chodząc od wsi do wsi i rozdając leki.

Pragnął zrobić doktorat, wrócił więc do Montpellier. Jednak jego sława przyszła tam pierwsza, a zazdrosne środowisko lekarzy postanowiło uniemożliwić mu dalszą karierę naukową. Wyśmiewali jego umiejętności: leczenie ziołami i nieznanymi specyfikami nie mogło spodobać się lekarzom, którzy swoją praktykę opierali głównie na upuszczaniu krwi (Nostradamus był temu przeciwny). Mimo wszystko (głównie dzięki wstawiennictwu pacjentów oraz innych studentów) otrzymał doktorat i przez rok został na uniwersytecie jako wykładowca. W 1533 roku otworzył prywatną praktykę w Agen, małym miasteczku nad Garonną.

W 1531 Nostradamus został zaproszony do Agen przez Jules-César Scaligera, uznanego renesansowego myśliciela. Tam poznał piękną, inteligentną i zamożną kobietę, Henriette d'Encausse (w sprawie imienia i nazwiska tej kobiety istnieją jednak spory wśród badaczy), z którą się ożenił. Z małżeństwa tego narodziło się dwoje dzieci. W 1534 r. żona i dzieci zmarły, prawdopodobnie na skutek wielkiej zarazy.

Po ich śmierci kontynuował .

Przeżył głęboko śmierć bliskich, na domiar złego miał problemy z rodziną zmarłej żony (proces o zwrot posagu). Przez następne lata był wędrowcem, podróżował po Francji i prawdopodobnie po Italii i nadal leczył ludzi. Dzięki podróżom jego sława zataczała coraz szersze kręgi.

W roku 1554 Nostradamus osiadł w Marsylii. Jesienią okolicę nawiedziła powódź, a następnie epidemia dżumy. Rozprzestrzenianiu się morowego powietrza sprzyjały wezbrane rzeki i rozkładające się ciała, których nie nadążano

uprzętać. Nostradamus robił wszystko, by zwalczyć zarazę i uratować jak najwięcej chorych. Stosował w leczeniu metody, o których wówczas nikt nie miał jeszcze pojęcia: tępienie gryzoni, podawanie dużej ilości wody chorym, częste wietrzenie pomieszczeń, zmiana pościeli.

Kiedy zaraza ustała, lekarz wybrał się w dalszą podróż - tym razem do Salon-de-Provence, miasteczka leżącego w połowie drogi między Marsylią a Awinionem. Poznał tam bogatą wdowę, Annę Ponsart Gemelle. Poślubił ją i zamieszkał przy placu Poissonnerie, w domu, który istnieje do czasów współczesnych. Założywszy wytwórnię kosmetyków, spędził w spokoju resztę życia, pośród wielu ksiąg, gromadki dzieci i kochającej żony. Na strychu swojego domu zbudował centrum obserwacyjne. Na podstawie obserwacji gwiazd i ich zachowania przepowiadał przyszłość. Sposób czytania gwiazd, którym posługiwał się Nostradamus, pozostaje nieznanym do dziś.

Nostradamus zmarł 2 lipca 1566 w Salon, dziś w tym domu znajduje się jego muzeum.

<https://www.youtube.com/watch?v=fRzPjTdhJrs>

W kulturze popularnej Nostradamus zasłynął głównie z prorocत्व spisywanych przezeń w formie rymowanych czterowierszy grupowanych po sto centurii. Pierwszych 7 rozdziałów Centurii Nostradamus zadedykował swojemu najstarszemu synowi z drugiego małżeństwa, Cezarowi (1553-1639), w momencie, gdy ten miał 2 lata. Został on historykiem i królewskim szambelanem, lecz nie posiadał zdolności ojca.

Większość centurii opisuje katastrofy, takie jak plagi, trzęsienia ziemi, wojny, powodzie, inwazje, morderstwa czy bitwy - wszystkie niedatowane. Główny i jednoczący temat tych tekstów to nieuchronna inwazja sił islamu na Europę ze wschodu i południa pod przewodnictwem Antychrysta. Wydaje się, że wizje te powstały pod wpływem aktualnych wówczas wydarzeń, związanych z podbojami dokonywanymi przez Imperium osmańskie. Wszystko to jest prezentowane w kontekście rzekomego nieuchronnie już nadchodzącego końca świata. Takie przekonanie nie było w owych czasach odosobnione i spowodowało powstanie wtedy licznych podobnych "prorocत्व" - nie wyłączając kolekcji spisanej (choć nie opublikowanej) przez Krzysztofa Kolumba.

Według niektórych interpretatorów zrozumienie wszystkich zagadek zapisanych w Centuriach należy rozpocząć od rozpoznania metody, której użył Nostradamus do ich uporządkowania. Metodę tę streszcza w liście do syna; oto fragment:

"W oparciu o boskie nadnaturalne natchnienie wyodrębniam pojedyncze miejsca według ich specyfiki. Potem łączę owe miejsca z niebiańskimi znakami. Podobnie określam okresy czasu, dla których charakterystyczny jest okultyzm, mocą łaski i siły potęgi Boga. W jego obecności od zawsze łączą się trzy czasy, przy czym stosuję teorię obiegu planet do przeszłych, teraźniejszych i przyszłych przyczyn".

Nostradamus był astrologiem i rozumował jak astrolog. Horoskop obliczony na dowolnie wybrany moment zawiera w sobie według niektórych całą wiedzę o przeszłości i o przyszłości tego momentu - wystarczy odjąć lub dodać odpowiednią ilość lat obiegu którejś z planet. Nostradamus sugeruje zatem, że wydarzenia, których opis dał w Centuriach, odnoszą się do trzech czasów, czyli trzech kolejnych cykli, które należy uwzględnić w interpretacji przepowiedni. Mówiąc prościej, opis dany przede wszystkim w liście do Henryka Szczęśliwego odnosi się do trzech podobnych do siebie punktów na linii czasu, powtarzających się w określonym rytmie i tak należy go rozumieć. W tym wypadku ilość lat trwania tych cykli oraz momenty, od których należy je zacząć liczyć zostały podane.

<https://www.youtube.com/watch?v=JXuwmvUMeD4>

Prawdziwość centurii budzi emocje i skrajne oceny - od wiary i entuzjazmu do powątpiewania i lekceważenia. Przeciwnicy przepowiedni podkreślają, że łatwo "przepowiadać" z nich to, co już się wydarzyło, czyli dopasowywać tekst przepowiedni do wydarzeń. Ale czasami jest odwrotnie.

Jeden z czterowerszy może przepowiadać powstanie banknotów (rok 1661) i wielkie inflacje. Odnosi się także do przyszłości: anulowania wszystkich zobowiązań, powstałych w trakcie zaciągania niszczącego długu (np. emisja obligacji i kreacja oprocentowanych, kredytowych pieniędzy dłużnych przez banki prywatne - pieniądz elektroniczny - zamiast zwykłej emisji pełnowartościowych pieniędzy, np. przez narodowe banki centralne).

Simulacra [wyobrażenia lub reprodukcje] złota i srebra stracą wartość

□I po kradzieży [ich rzeczywistej wartości] zostaną wrzucone do jeziora.

□Podczas odkrycia, że wszystko jest zniszczone przez dług,□

Wszystkie zobowiązania zostaną anulowane.

Przepowiednie Nostradamusa wymagają czasami specjalistycznej wiedzy oraz uwagi. Czterowersz 100. z Centurii VI jest jedynym czterowerszem napisanym po łacinie, a nie po francusku; oto jego treść:

Niech ci, którzy czytają ten wiersz, rozważą jego treść,□

Niech pospólstwo i niewykształceni zostawią go w spokoju,□

Wszyscy oni - głupi astrologowie i barbarzyńcy - niech trzymają się z daleka,□

Ten, który czyni inne rzeczy, niech będzie kapłanem rytu.